572/99

Den 16. august 1999 blev i sag nr. 49.635:

xxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxx xxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktie-
selskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Tåstrup

og

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktie-selskabet Alka og Alm. Brand af 1792, klager over selskabernes afvisning af at udbetale ménerstatning efter et ulykkestilfælde den 16/7 1996.

Klageren har under badning beskadiget sin ryg.

I en speciallægeerklæring af 10/9 1997 hedder det bl.a.: "Røntgen af lænderyggen, ligeledes udført i september 1996 i Varde viste udtalt sænkning og degeneration omkring 4. lumbale intervertebralrum. I brystryggen fandtes midtthoracalt moderat spondylarthrose med osteofytter svarende til forkanten af corpora. De i columna cervicalis og lænderyggen røntgenologiske påviste degenerative forandringer har utvivlsomt været tilstede før hændelsen den 16.07.1996. Et traume af den af undersøgte anførte type kan meget vel medføre manifestation af de forud eksisterende degenerative forandringer. Undersøgte har daglige gener i form af træthedsfor-

nemmelse og spændingsfornemmelse i nakken og øget frekvens af hovedpine. Der er ikke synsforstyrrelser eller svimmelhedstendens. Generne er ikke arbejdshindrende. Undersøgte havde mest udtalte gener umiddelbart efter episoden den 16.07.96. under resten af ferien aftagende gener. Da den egentlige baggrund for patientens gener utvivlsomt er af degenerative forandringer i nakken og lænderyggen, er det sandsynligt, at undersøgte også i fremtiden vil have intermittente gener. Graden af gener motiverer på ingen måde operativ behandling. Behandling af undersøgtes sekundære bløddelsforandringer i nakkemuskulaturen kan til en vis grad lindres af periodevise lokale behandlinger af myoser hos fysioterapeut."

Selskaberne finder under henvisning til de forudbestående forandringer i ryggen, at ulykken ikke har medført en méngrad på mindst 5%.

Nævnet udtaler:
Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mindst 5% ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskaberne at udbetale ménerstatning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson